

ТЕОДОРЪ ТРАЯНОВЪ

ТАЙНАТА НА СТРУМА

Бърза бързоструйна Струма,
Тайна въ хладна гръдь таи,
Бърза, дума не продума,
Само позлатена шума
Влачатъ бързитѣ струи.

Бърза презъ скали, разтроги,
Бързо глѣхне тѣженъ екъ,
Върхове тъмнѣятъ строги,
Сѣнки, вили леконоги,
Бродятъ изъ надвесенъ брѣгъ.

Вмигъ вълна вълната спира,
Сякашъ зовъ дочули скѣпъ, —
Всичко околвръстъ замира,
Само изворътъ извира
На дълбока страшна скръбъ.

Споменъ ли отъ вѣковетъ
Спомня новия разгромъ?
Тукъ димятъ се кърви свети,
Стонъ простенва: отмѣстете
Поругани честь и домъ.

Тъменъ вслушва се Пиринътъ,
Дига каменния лобъ,
Знай, че сѣнки ще преминатъ
На Бѣласица, ще зинатъ
Изъ недра ѝ гробъ следъ гробъ.